

[Preben Møller Hansen]

dre marked, der skal være en realitet inden udgangen af 1992. Og ved gennemførelsen af det indre marked ændrer Danmark sig fuldkomment, og fuldstændig i negativ retning.

Vi oplever for nærværende, hvordan virksomhed efter virksomhed afskediger 100, 200, 300 mand og giver udtryk for, at man nu åbner hovedkontor syd for grænsen. Så sent som i morges kunne vi høre, at Philips nedlægger glødelampefabrikken her uden for byen, 150 mand bliver fjernet fra deres arbejdspladser, hvorfor nu det? Naturligvis fordi de store virksomheder har deres hovedfabrikker syd for grænsen, og dér kan man producere alle de produkter, der skal sælges i vort land. Man har ikke brug for produktionssteder her i Danmark, man har behov for salgsorganer, hverken mere eller mindre. Og på grund af denne strategi sker den udvikling, vi oplever.

Man lægger nu an til at lægge motorveje i Jylland de sidste steder, hvor de mangler, med henblik på at få en motorvej til Norge. Gyllenhammer lægger an til, at man skal forbinde Sverige og Europa med ScanLink, og man er klar til at bygge tunnel og bro over Storebælt. Det drejer sig ikke om at sikre de enkelte danske borgere muligheder for at komme lettere fra landsdel til landsdel. Nej, dér tager man fejl. Det drejer sig om, at kapitalen kræver et transportnet, der er 100 procent effektivt, således at de kan lave deres produkter syd for grænsen og køre dem op til salgsstederne her i Danmark.

Vi har også oplevet en anden ting, der fortæller lidt om udviklingen. Alle erhvervsjendomme her i landet opkøbes, og priserne pustes op i enorme summer, og man bygger kontorer over hele linjen. Hvad skal vi med alle disse kontorer? Vi har jo brug for fabrikker, virksomheder, hvor man producerer. Jo, man laver kontorer, fordi man udmærket ved, at når det indre marked er en kendsgerning, så har man ikke brug for produktionssteder her i landet, bortset fra nicheproduktioner er det sket med dem alle sammen. Man har kun brug for salgsorganer.

Derfor vil vi også se, at man fra regeringens side sammen med Socialdemokratiet får vedtaget en finanslov, hvoraf det fremgår, at ca. 80.000 mand yderligere skal rammes af arbejdsløshed i 1988 og 1989. Det vil sige, at Socialdemokratiet udmærket ved, hvad det drejer sig om, de er godt klar over, at hele vores produktionsnet skal knuses.

Forliget indebærer også, at 25.000 landmænd nu skal fjernes fra deres hjem, og slagterier og andet skal nedlægges i takt med det. Det er den udvikling, som de gamle politiske partier, der har solgt sig selv for en ret linse til de tyske hertuger, ønsker at det danske folk skal gennemleve.

Dér har vi altså en anden opfattelse. Vi mener, at Danmark skal være et frit land. Danmark skal være et land, hvor den danske befolkning alene træffer beslutning om egne vilkår. Vi er det eneste rene danske parti her i landet, men det er vi stolte af, og vi er ikke i tvivl om, at vi vil vokse os større og stærkere. Flere og flere mennesker vil erkende, at de gamle partier har solgt Danmark og det danske folks interesser til udenlandske købmænd, og den står vi altså ikke model til. Derfor går vi ind for, at man får en ny folkeafstemning.

Jeg vil godt lige hæfte mig lidt ved SF's hr. Holger K. Nielsen. Jeg synes, det er ynkeligt – men det kom ikke overraskende for mig – at SF igen lægger sig ind under skørterne på Socialdemokratiet og kigger på, hvad Socialdemokratiet gør. De vil så gerne ind i et samarbejde med Socialdemokratiet. Hvor er SF's standpunkter henne? Engang bankede de løs over hele landet og sagde: Vi skal have et frit Danmark, vi skal have folkeafstemning. Nu kommer de ynkeligt og halvgrædende og siger: Vi synes ikke, tidspunktet er rimeligt, vi risikerer et nederlag. Hvornår er hr. Holger K. Nielsen blevet spåmand? Han bevæger sig aldrig i det danske folk. Han sidder og lumrer på et eller andet fisefornemt kontor til en himmelhøj løn.

Men prøv og gå ud til den befolkning, der er ramt af alle de ulykker, der har ramt det danske folk, så vil man kunne få en forståelse af, at antallet af tilhængere af Fællesmarkedet daler gang på gang, og at vi modstandere bliver stærkere og stærkere. Og i slutfasen vil det være danskerne, der vinder og kommer til at bestemme, at Danmark skal ud af det foretagende. Vi skal være et land, hvor vi alene træffer enhver beslutning om vore forhold. Vi har et dygtigt folk, et meget dygtigt folk, vi har kunnet klare os indtil 1. januar 1973, og vi kan udmærket klare os igen, når vi kommer ud. Det har i hvert tilfælde vist sig, at efter at vi er kommet ind, har vi oplevet ulykke efter ulykke.

Jeg synes, at SF endnu en gang skulle overveje, om ikke tidspunktet er kommet, hvor I lever